

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί Ομοσπονδίας εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η πρόσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Νοέμβριος 2017– Τεύχος 7/11

- 2η Ημερίδα Κρίσιμα Ζητήματα του Ελληνισμού της Κων/λης, σ.2-3.
- Ανακοίνωση του ΣΥΡΚΙ μετά από την Έκτακτη Γ.Σ.
- Πρόσκληση για συμβολή στην οργάνωση Έκθεσης «Η Συμβολή της Ρωμοσύνης στην Ανατολή», σ.4.
- Προσπάθειες επίλυσης ζητημάτων αδειών παραμονής, σ.4.
- Ομιλίες της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου Α΄, σ.5.-6.
- Ανακοίνωση Προγράμματος Υποτροφιών για Φοιτητές, σ.5, 7.
- Συνέντευξη του αείμνηστου Δ. Φραγκόπουλο, Δασκάλου του Γένους, σ. 10.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

**Το Διοικητικό Συμβούλιο της
Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
Εύχεται ολόκαρδα στους αναγνώστες του
Καλά Χριστούγεννα και Εορτές του Δωδεκαημέρου
Ευτυχισμένο το Νέο Έτος 2018**

Πραγματοποιήθηκε η 2η Ημερίδα «Κρίσιμα Ζητήματα του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης: Προσπάθειες και τα Αποτελέσματα προηγούμενου Εξαμήνου»

Η Ημερίδα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 18 Νοεμβρίου 2017 στην έδρα της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινούπολης Βορείου Ελλάδος. Αποτελέσε συνέχεια της πρώτης Ημερίδας που είχε πραγματοποιηθεί στην Αθήνα την 29 Απριλίου 2017.

Παρουσιάστηκαν τα θέματα που είχαν ανακοινωθεί στο προηγούμενο ενημερωτικό δελτίο της Οι.Ομ.Κω. σε δύο συνεδρίες.

Στην διάρκεια της Ημερίδας το Διοικητικό Συμβούλιο της Οι.Ομ.Κω. βράβευσε το Πρόεδρο του ΣΥΡΚΙ καθ. Αντώνη Παριζιάνο για την πολύχρονη και πολύ σημαντική του προσφορά προς την Ρωμιοσύνη της Πόλης. Το σχετικό ψήφισμα του Δ.Σ. παρατίθεται.

Στη πρώτη πρωινή συνεδρία που είχε τίτλο: «**Η Διαχείριση της Κοινοτικής Περιουσίας με συντονισμό μεταξύ των Ευαγών Ιδρυμάτων στην Πόλη και εκτός**». Πρώτος ομιλητής ήταν ο Λάκης Π. Βίγκας ο οποίος ανέπτυξε στην ομιλία του με τίτλο : «**Η Ακίνητη Περιουσία της Ομογένειας, Σημαντικός παράγων για την επιβίωση**» τα σύνθετα και συσσωρευμένα προβλήματα της Ομογένειας που πηγάζουν από την παρεμπόδιση από τις κρατικές πολιτικές της αποτελεσματικής αξιοποίησης των ευαγών ιδρυμάτων και επίσης την σημασία της διασωθείσας ιδρυματικής περιουσίας σε σχέση με το μέλλον της εν Κωνσταντινούπολι Ομογένειας. Η κύρια επισήμανση του κ. Βίγκα ήταν ότι πρέπει να επανεξεταστεί το μοντέλο της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας— δηλαδή: έσοδα από ενοίκια . Η Ρωμιοσύνη της Πόλης, εντός και εκτός, καλείται να αναλάβει πρωτοβουλίες με στήριγμα την περιουσία αυτή να δημιουργήσει πλούτο με την ευρύτερη έννοια , όπως είχε γίνει στο παρελθόν. Τέλος τονίστηκε από τον κ. Βίγκα η σημασία της δημιουργίας του Συμβουλευτικού και Εποπτικού Συμβουλίου των Ευαγών Ιδρυμάτων της Ομογένειας.

Ο νομικός Μιχαήλ Πουσκούλογλου που τα τελευταία χρόνια προσφέρει υπηρεσίες ως μέλος εφοροεπιτροπών Ευαγών Ιδρυμάτων παρουσίασε με σαφήνεια το ισχύων νομικό καθεστώς για τα Ευαγή Ιδρύματα των μη-Μουσουλμανικών Κοινοτήτων, που πολλές φορές όμως με ευθύνη της Κυβέρνησης δεν εφαρμόζεται. Σε ερώτημα των μελών του ακροατηρίου αν η Γενική Διεύθυνση Βακουφίων ελέγχει τα ευαγή ιδρύματα , όπως θα γινόταν από ένα ελεγκτικό μηχανισμό, η απάντηση από τον ομιλητή αλλά και τους άλλους παριστάμενους μελών εφοροεπιτροπών ήταν ότι τα τελευταία χρόνια οι έλεγχοι αυτοί είναι περισσότερα εθιμοτυπικοί.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Υποστήριξης των Ρωμαϊκών Κοινοτικών Ιδρυμάτων (ΣΥΡΚΙ) παρουσίασε με σαφήνεια τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Ευαγή Ιδρύματα που είναι χρονίζοντα και όσο παρατείνονται οι σχετικές εκκρεμότητες , η λύση τους καθίσταται πολύ δύσκολη.

Στο τέλος της συνεδρίας ο Πρόεδρος Νικ. Ουζούνογλου επεσήμανε ότι όλα τα αναφερόμενα προβλήματα επιβεβαιώνουν την σημασία να ιδρυθεί και να λειτουργήσει το συντομότερο δυνατό το Συμβούλιο Ευαγών Ιδρυμάτων.

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. λαμβάνοντας υπόψη την επί σειρά πολλών ετών προσφορά στην Ομογένεια και την Ελληνική Παιδεία του
κυρίου **Αντωνίου Παριζιάνου**
Άρχοντος Λαμπαδαρίου της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινούπολης απονέμει σε αυτόν τον τιμητικό τίτλο
«**Αφοσιωμένο τέκνο της Ρωμιοσύνης**».

Στην 2η συνεδρία που προέδρευσε το μέλος του Δ.Σ. κ. Δημήτριος Γεωργιάδης και που αφορούσε τις πραγματοποιηθείσες πρόδοους το τελευταίο εξάμηνο, οι ομιλίες που έγιναν ήταν:

Η κα. Δήμητρα Δουρμάζερ, Πρόεδρος της Ένωσης Ομογενειών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β.Ελλάδος ανέπτυξε το θέμα: Οι Κωνσταντινουπολίτες στην Βόρεια Ελλάδα: Δραστηριότητες της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β. Ελλάδος. Η ομιλήτρια εξέθεσε τα τρέχοντα προβλήματα της Ένωσης και τις προσπάθειες που κάνει το Δ.Σ. στην προσέλκυση νέων μελών. Ο κ. Γιάννης Κατσιγιάννης μαζί την εθελοντική ομάδα που αποτελείται την κα. Δήμητρα Χριστοφορίδου, την κα. Νίκη Δραγομανίδου και τον κ. Κώστας Τσολακίδη παρουσίασαν την Εθελοντική προσπάθεια οργάνωσης βιβλιοθήκης και διαμόρφωσης ιστορικού αρχείου της Ένωσης. Πρόκειται για μια πολύ σημαντική προσπάθεια που πρέπει να υποστηριχθεί.

Ο κ. Μιχάλης Μαυρόπουλος, Αντιπρόεδρος της Οι.Ομ.Κω. παρουσίασε το θέμα : τα αποτελέσματα των εθελοντικών αποστολών στην Πόλη το τελευταίο εξάμηνο. Παρουσιάστηκαν οι διάφορες δράσεις όπως αποτυπώσεις κτιρίων Βακουφιών, Αντισεισμικές Μελέτες για τις Μονές στα Πριγκηπόννησα , φωτογραφίες εικόνων, καταλογογραφίες στην Βιβλιοθήκη της Ι. Θ. Σχολής της Χάλκης.

Ο Γενικός Γραμματέας της Οι.Ομ.Κω. κ. Νικόλαος Αναγνωστόπουλος παρουσίασε την σημασία της συνεργασίας μεταξύ των Κωνσταντινουπολιτικών Σωματείων εκτός Ελλάδος. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στον «ρατσισμό» που είχαν να αντιμετωπίσουν ενίοτε οι Κωνσταντινουπολίτες τις δεκαετίες 1960 και 1970 και στις χώρες εκτός Ελλάδος. Την ομιλία του κ. Νικόλαου Ζαχαριάδη που δεν κατέστη δυνατό να έλθει στην Θεσσαλονίκη και την παρουσίασε ο Ν.Ουζούνουγλου αναφέρθηκαν οι εθελοντικές Δράσεις στην Ελλάδα όπως οι δράσεις Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η καταλογογράφηση της βιβλιοθήκης «Επταλόφος» που εδρεύει στην Καλλιθέα—Αττικής και επίσης το έργο που έχει ξεκινήσει από τα μέσα Οκτωβρίου της φωτογράφισης του αρχείου προσφυγικών περιουσιών που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Για τα τελευταία θέματα έχει υπάρξει εκτενής ενημέρωση στα προηγούμενα ενημερωτικά δελτία της Οι.Ομ.Κω.

Ο Γενικός Γραμματέας της Οι.Ομ.Κω. κ. Νικόλαος Αναγνωστόπουλος παρουσίασε την σημασία της συνεργασίας μεταξύ των Κωνσταντινουπολιτικών Σωματείων εκτός Ελλάδος.

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στον «ρατσισμό» που είχαν να αντιμετωπίσουν ενίοτε οι Κωνσταντινουπολίτες τις δεκαετίες 1960 και 1970 και στις χώρες εκτός Ελλάδος. Την ομιλία του κ. Νικόλαου Ζαχαριάδη που δεν κατέστη δυνατό να έλθει στην Θεσσαλονίκη και την παρουσίασε ο Ν.Ουζούνουγλου αναφέρθηκαν οι εθελοντικές Δράσεις στην Ελλάδα όπως οι δράσεις Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η καταλογογράφηση της βιβλιοθήκης «Επταλόφος» που εδρεύει στην Καλλιθέα—Αττικής και επίσης το έργο που έχει ξεκινήσει από τα μέσα Οκτωβρίου της φωτογράφισης του αρχείου προσφυγικών περιουσιών που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Για τα τελευταία θέματα έχει υπάρξει εκτενής ενημέρωση στα προηγούμενα ενημερωτικά δελτία της Οι.Ομ.Κω.

Τα Πρακτικά της Ημερίδας είναι αναρτημένα στην ιστοσελίδα www.conpolis.eu ή www.conpolis.org στην επιλογή Ανακοινώσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕΛΩΝ ΣΥΡΚΙ και ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Με τη συμμετοχή εκπροσώπων 35 Κοινοτήτων πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 2 Δεκεμβρίου 2017, στην αίθουσα του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζωγραφείου η ετήσια τακτική γενική συνάντηση του Συνδέσμου μας.

Κεντρικό θέμα αποτέλεσε το ζωτικό θέμα της ομογένειάς μας σχετικά με την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Κοινοτήτων μας και η ανάγκη δημιουργίας ενός θεσμού ο οποίος θα έχει την ευθύνη και την εποπτεία του ζητήματος.

Ως εκ τούτου, με βάση τα ανωτέρω, διορίστηκε μία πενταμελής επιτροπή, μέσα στο πλαίσιο ασφαλώς του ΣΥΡΚΙ, από πέντε κοινοτικούς παράγοντες (τους κ.κ. Κωνσταντίνο Σανταλτζίδα, Γεώργιο Παπαλιάρη, Γιάννη Παΐσιο, Αικατερίνα Πρόκου Τουρκέρ και Βασίλη Βασιλειάδη), η οποία θα έχει την ευθύνη να μελετήσει το μείζον αυτό θέμα και ειδικότερα τη σύνταξη σχετικού Κανονισμού, που θα προστατέψει τα συμφέροντά μας και η οποία θα παρουσιάσει εντός τριών μηνών τα πορίσματά της.

Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία αυτή και αναμένουμε τα αποτελέσματα της νέας επιτροπής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του

Συνδέσμου Υποστήριξης Ρωμαϊκών Κοινοτικών Ιδρυμάτων

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

10 Δεκεμβρίου 2017

Προς: α) τα μέλη Σωματεία της Οι.Ομ.Κω.

β) συμπολίτες μας που θέλουν να συμβάλουν στην προβολή του Ελληνισμού της Ανατολής.

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. στην από 7/11/2017 συνεδρίαση του αποφάσισε να ξεκινήσει την προσπάθεια της οργάνωσης εντός της Τουρκίας (Άγκυρα – Κων/λη) Έκθεσης με θέμα: «**Η Συμβολή της Ρωμαϊκής Κοινότητας τον 19^ο και 20^ο αιώνα στους τομείς: Παιδείας, Διοίκησης, Νομικής Επιστήμης, Ιατρικής - Φαρμακευτικής, Καλές Τέχνες, Αρχιτεκτονικής, Βιομηχανίας, Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομίας**».

Η πρωτοβουλία αυτή εντάσσεται στην μακρόχρονη προσπάθεια της Οι.Ομ.Κω. της ενημέρωσης, πρωτίστως της νέας γενιάς της Τουρκίας, για τις ιστορικές αλήθειες και την ανατροπή στερεοτύπων που έχουν καλλιεργηθεί από τους γνωστούς κύκλους, όχι μόνο μέσα στην Τουρκία, περιίθθεν ανύπαρκτης σχεδόν συμβολής του Ελληνισμού της Ανατολής αλλά και πολλές διατυπώσεις αστήρικτων αρνητικών αναφορών.

Ανάλογες θεματικές εκθέσεις έχουν γίνει στο παρελθόν από την Οι.Ομ.Κω. αλλά και άλλους φορείς της Ομογένειας όπως π.χ. το 2012 για τον Ρωμαϊκό τύπο στην Ένωση Δημοσιογράφων Τουρκίας και στο Πανεπιστήμιο Μπιλγκί, για τους Ρωμιούς Αρχιτέκτονες από τον Σύνδεσμο Αποφοίτων Ζωγραφείου και ΣΥΡ-ΚΙ σε πολλές πόλεις της Τουρκίας, Ελλάδος και άλλων χωρών.

Η δραστηριότητα θα έχει την μορφή Έκθεσης με πίνακες που θα συνοδεύονται με έντυπο υλικό στα Τουρκικά και Αγγλικά.

Η προσπάθεια υποστηρίζεται από την Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης.

Κατόπιν των παραπάνω παρακαλούμε να μας ενημερώσετε, μέχρι την 30/12/2017, το ενδιαφέρον της συμμετοχής σας στην προσπάθεια αυτή, προτείνοντας γνώστες επί των επί μέρους θεμάτων με ανάλογη εμπειρία ώστε να συμμετάσχουν στην Επιστημονική Επιτροπή της προετοιμασίας της Έκθεσης ή εκδηλώνοντας προσωπικό ενδιαφέρον έχοντας την δυνατότητα να συμβάλλετε. Η απάντησή σας, αναφέροντας σε ποιο από τους αναφερόμενους τομείς μπορείτε να συνδράμετε, παρακαλούμε να σταλεί ηλεκτρονικά στην διεύθυνση nnap@otenet.gr

Προσπάθειες από την Οι.Ομ.Κω. για την επίλυση ζητημάτων που έχουν ανακύψει για την χορήγηση Αδειών Παραμονής Κωνσταντινουπολιτών

Τα τελευταία δύο χρόνια σε ορισμένες περιπτώσεις συμπολιτών μας προκύπτουν δυσκολίες στην ανανέωση των αδειών παραμονής τους. Το πρόβλημα έχει προκύψει από την λανθασμένη ερμηνεία από τα Κέντρα Αλλοδαπών του εδαφ.4, του άρθρου 3, της ΚΥΑ 4000/3/84 (περί παραμονής και εργασία ομογενών υπηκόων Τουρκίας). Ενώ το εδάφιο αυτό ορίζει ότι όσοι κατείχαν διαβατήριο ΟΤΑ εξαιρούνται της υποχρέωσης κατοχής Διαβατηρίου και σε κανένα σημείο του αναφερόμενου άρθρου 3 δεν ζητείται η ύπαρξη για τον αιτούντα διαβατήριο της Τουρκίας με την λανθασμένη ερμηνεία, παρά του ότι έχει επισημανθεί αυτό στο αρμόδιο Υπουργείο, ταλαιπωρούνται οι συμπολίτες μας που και αυτοί από δική τους αμέλεια δεν έχουν μεριμνήσει να πολιτογραφηθούν και να αποκτήσουν Ελληνική ιθαγένεια. Στις 4/12/2017 πραγματοποιήθηκε συνάντηση του Προέδρου της Οι.Ομ.Κω. κ. Νίκου Ουζούνογλου με τον Ειδικό Γραμματέα Ιθαγένειας του Υπουργείου Εσωτερικών κ. Λάμπρο Μπαλτσιώτη για την εύρεση λύσης στα θέματα που έχουν ανακύψει. Σκοπός του Υπ. Εσωτερικών είναι να βρεθεί τρόπος υπαγωγής στην απόφαση Υπ. Απόφαση 123/2016 όσων ομογενών δεν δύνανται να εκδώσουν ΕΔΤΟ λόγω μη κατοχής διαβατηρίου ώστε στη συνέχεια να ανοίξει και ο δρόμος για την κτήση ιθαγένειας από όσους το επιθυμούν. Το Δ.Σ. παρακολουθεί το θέμα από κοντά.

**Ὁμιλία τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά τήν Θεϊάν
Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Προφήτου Ἠλίου Σκουτάρεως, πρὸς τιμὴν καὶ ἀγιασμόν τῶν Ἐντιμοτάτων
Κοινοταρχῶν τῆς Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος**

26.11.2017

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Χαλκηδόνος κ. Ἀθανάσιε, Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, Ἐξοχώτατε κ. Γενικέ Πρόξενε, Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες τοῦ Θρόνου, Ἐντιμότατοι Πρόεδροι καὶ μέλη τῶν Κοινοτικῶν Ἐφοροεπιτροπῶν
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

"Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν" (Ἐφεσ. δ', 1-4).

Χρησιμοποιοῦντες τὰ κατάλληλα, ὡς θεωροῦμεν, λόγια τοῦ σημερινοῦ Ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος, ἀπευθυνόμεθα κυρίως πρὸς ὑμᾶς, τὸν φιλόθεον κληρὸν καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους, ἔχοντες συνείδησιν τῆς σπουδαίας καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Ποιμένου διὰ τὴν ὀρθὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐμπειστευμένου εἰς αὐτόν ποιμνίου. Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζονται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἱεραὶ. Καὶ εἶναι πράγματι ἱεραὶ αἱ ὑποθέσεις αὐταί, καθὼς πᾶν τό ἀφορῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἰδρυθεῖσαν Ἐκκλησίαν ἀποτελεῖ ἀθροιστικῶς διακονίαν τοῦ ἰδίου τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Συνεπῶς, πᾶσα διακονία εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας, ὅσονδήποτε ἀσήμαντος καὶ ἂν ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τῆς σκέψεως τοῦ κόσμου, ἀποτελεῖ προσφορὰν μοναδικὴν καὶ ἀνεπανάληπτον, ἀφοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ὑπολογίζεται τό ποσόν, ἢ ποσότης, τῆς διακονίας τόσον, ὅσον ἢ ποιότης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ διάθεσις μετὰ τὴν ὁποίαν αὐτὴ προσφέρεται πρὸς τὸν συνάνθρωπον καὶ διὰ τοῦ συνανθρώπου πρὸς τὸν Τριαδικόν Θεόν.

Διὰ τοῦτο κρίνομεν ὅτι ὀρθῶς ἐθεσπίσθη ἡ σύναξις αὐτὴ κατὰ τὴν εὐχαριστιακὴν σύναξιν τῆς Θείας Λειτουργίας πρὸς τιμὴν τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν τῶν Ρωμαϊκῶν Κοινοτήτων, ἀρχικῶς τῆς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅλων τῶν τῆς Πόλεως καὶ τῶν παρακειμένων αὐτῇ Ἱερῶν Μητροπόλεων. Εἶναι πολὺτιμον νὰ εὕρισκώμεθα ἀπὸ κοινοῦ, ὁ Πατριάρχης, οἱ Ποιμενάρχαι καὶ οἱ διακονοῦντες καὶ οἱ ἔχοντες τὴν διοικητικὴν εὐθύνην τῶν Κοινοτήτων μας, καθὼς ἔχομεν ἓνα κοινόν σκοπόν, τὴν διακονίαν ὅσον τό δυνατόν καλῖτερον τῆς Ρωμηοσύνης, τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, καὶ τὴν συνέχισιν τῆς πορείας του ἐν χρόνῳ, εἰς τὴν ἱστορικὴν μας κοιτίδα, εἰς τὴν ὁποίαν, σημειωτέον, δὲν εἴμεθα ἀπόδημοι ἀλλὰ ἐνδημοὶ καὶ τῶν ἐνδημούντων παλαιότεροι.

Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν νὰ διαχειριζώμεθα αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τό πνεῦμα αὐτῆς καὶ ὄχι μετὰ τό ἴδιον θέλημά μας. Ἐκείνη ἀνέδειξεν ἡμᾶς καὶ ὄχι ἡμεῖς Ἐκείνην. Ἐάν σήμερον, μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, ἔχωμεν κάποιο ἄξιωμα ἢ καλύτερα, διακόνημα, τοῦτο συνέβη μετὰ τὴν ἐπιλογὴν καὶ συγκατάβασιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι, ἀσφαλῶς, κληρονομικῶ ἢ ἄλλῳ δικαιώματι. Ὑπὸ τό πρίσμα τῶν ἀνωτέρω, θεωρεῖται ἐπάναγκες νὰ συμπεριφερώμεθα, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἀνατεθέντα εἰς ὅλους μας καθήκοντα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων Του, διὰ τῶν ὁποίων καὶ συνεστήθη ἡ πρώτη διοικητικὴ διάρθρωσις τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διακονία μας εἶναι μία κλήσις, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν ἀξίως. Ὄφείλομεν νὰ διακονῶμεν μετὰ ταπεινώσιν, μετὰ πραότητα, μετὰ ὑπακοήν εἰς τὰς προτροπὰς τῶν πρωτευθύνων κληρικῶν, μετὰ ἐντιμότητα, μετὰ διαφάνειαν, μετὰ σύνεσιν, μετὰ πνεῦμα ἐνότητος καὶ εἰρήνης, μετὰ ὁμοψυχίαν καὶ ἀποφασιστικότητα, ἐνθυμούμενοι ὅτι ὑπηρετοῦμεν ἓνα καὶ τὸν αὐτόν σκοπόν καὶ ὄχι ἀλλότριον.

Ὁ ποιμαίνόμενος καί διακονούμενος λαός τοῦ Θεοῦ ἀναμένει ἀπό ἡμᾶς χρηστήν διοίκησιν τῶν υποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναμένει ἔργα ἀγάπης καί εὐποιΐας, ἀναμένει τήν συντήρησιν καί ἀνακαίνισιν τῶν ἱερῶν Ναῶν καί τῶν κοινοτικῶν κτισμάτων, ἀναμένει τήν λελογισμένην διαχείρισιν τῆς περιουσίας των, ἀναμένει πρωτοποριακά βήματα, ἐδραζόμενα πάντοτε ἐπί τῆς πολυτίμου παραδόσεως τοῦ Γένους, ἀναμένει τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ὁμογενείας καί μόνον, ἀναμένει καλόν κάγαθόν παράδειγμα πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Εἶναι, μέ ἄλλες λέξεις, ἀναγκαῖον, νά συνεργάζεσθε, ἀγαπητοὶ Ἐπίτροποι, ἐν πνεύματι ἐνότητος, ἐξετάζοντες ὁλονέν καί περισσότερον τί ἐπιπλέον ἠμπορεῖτε νά πράξετε διὰ τό συμφέρον τῆς Κοινοότητός σας ἢ τό συνολικόν τῆς Ὁμογενείας μας.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον φέρει εἰς τούς καθηγιασμένους ὧμους του τήν εὐθύνην διὰ τήν πορείαν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς καί διὰ τά κοινοτικά πράγματα, καθὼς αὐτά δέν ἀποτελοῦν ἀτομικόν προνόμιον τῶν διαχειριστῶν των, ἀλλά τήν βαρεῖαν κληρονομίαν πού ἐλάβομεν ἀπό τούς μόχθους καί τὰς εὐλογημένας ἐμπνεύσεις τῶν μακαρία τῆ λήξει γενομένων ἀειμνήστων προγόνων μας, καί ἔχομεν ὑποχρέωσιν καί εὐθύνην νά τά διαφυλάξωμεν ὄχι ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἀλλά περισσότερον, καί νά τά αὐξήσωμεν ὅπου εἶναι δυνατόν, καί εἰς κάθε περίπτωσιν νά ἐπιχειροῦμε κάθε τι πού ἀποβλέπει πρὸς τό κοινόν καλόν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων Του δέν λέγεται ἀπλῶς διὰ νά εἰπωθῆ καί νά περάσῃ. Εἶναι λόγος εὐθύνης καί ζωῆς. Εἶναι λόγος διαρκῶς ἀνανεούμενος. Εἶναι πυξίδα καί ὁδοδείκτης. Εἶναι λόγος πού ἔχει πνευματικὰ καί ὄχι μόνον συνεπειὰς. Διότι, ἐάν κάτι ἐκράτησεν ἀνόθευτον καί ἀκλονητον τό περιεχόμενον καί τήν δομήν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τήν ἱστορικὴν πορείαν αὐτῆς, εἶναι ἡ ὑπακοή εἰς τά παραδοθέντα καί ἡ ὑπακοή εἰς τά κελεύσματα τῶν ὑπευθύνων. Καυχώμεθα ἐν Κυρίῳ ὅτι εἰς τήν Ὁμογένειαν τῆς Πόλεως ἔχομεν Κοινοότητος μέ ἐκκλησιαστικόν ἦθος, μέ χαρισματικά πρόσωπα, τά ὁποῖα παρακολουθοῦμεν ὅτι διακρίνονται ἀπό φιλότιμον, προθυμίαν, ζῆλον, ἐργατικότητα, καί ὑπακοήν, διατελοῦντα πάντοτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρὶν ἀπό κάθε σημαντικὴν ἐνέργειάν των διὰ τήν Κοινοότητα. Καυχώμεθα καί δοξολογοῦμεν διὰ τοῦτο τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καί πατρικῶς ἐπευλογοῦμεν τὰς προσπαθείας σας, κύριοι Ἐπίτροποι, καί σᾶς ἐπιδραφιλοῦμεν τόσον τήν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν εὐαρέσκειαν ὅσον καί τὰς εὐχὰς καί τήν προτροπήν μας νά ἐργάζεσθε καί εἰς τό μέλλον μέ τό αὐτό πνεῦμα αὐτοθυσίας καί ταπεινότητος.

Ἀρνητικῶν παραδειγμάτων, σκεπτόμεθα ὅτι δέν εἶναι ἡ στιγμή νά μνησθῶμεν. Δέν εἶναι ἔργον μας ἡ στηλίτευσις τῶν κακῶς κειμένων ἀλλά ἡ προβολή τῶν θετικῶν παραδειγμάτων ὡς ἀντίδοτον εἰς τὰς συνειδήσεις αἱ ὁποῖαι κλονίζονται πληροφορούμεναι τά ἐσφαλμένως συμβαίνοντα. Λυπούμεθα μόνον ὅτι εἰς μερικὰς περιπτώσεις βλασφημεῖται ἡ ἀξιοπιστία καί ἡ ἀρχοντιά πού παρελάβαμεν, ἀλλά καί πάλιν δέν ἀπελπίζομεθα. Καλοῦμεν, μέ τήν αὐτὴν ἀνυπόκριτον πατρικὴν μας ἀγάπην, πρὸς συμμόρφωσιν πάντων εἰς τά κελεύσματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τά ὁποῖα, προφανῶς, πόρρω ἀπέχουν πάσης προσωποληψίας καί ἰδιοτελείας.

Τό λοιπόν, ἐντιμότατοι Πρόεδροι καί μέλη τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν, εἴμεθα ὡς Ὁμογένεια εἰλικρινῶς εὐγνώμονες διὰ τά ὅσα ἐργάζεσθε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μας, καί ὡς Πατριαρχεῖον εὐρισκόμεθα πάντοτε ἐδῶ ἀναμένοντες διὰ νά συνδράμωμεν καθοδηγητικῶς εἰς τό πολυσήμαντον ἔργον σας, πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἐν συνεργασίᾳ καί συμπορεύσει εἰδοτές ὅτι:

"Τὰ ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν". (Λουκ. ιγ', 27) Ἀμήν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

(Οι.Ομ.Κω)

Ανακοίνωση

Πρόσκληση για υποβολή υποψηφιοτήτων για υποτροφίες σε Φοιτήτριες/ές που σπουδάζουν σε ΑΕΙ/ΤΕΙ της Ελλάδος-Κύπρου με Κωνσταντινουπολίτικη καταγωγή

(1/12/2017)

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω, έχοντας αποφασίσει την επέκταση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση του Προγράμματος Υποτροφιών που χορηγεί σε τελειόφοιτους μαθητές των Λυκείων τα τελευταία 10 χρόνια, καλεί τις φοιτήτριες και τους φοιτητές με Κωνσταντινουπολίτικη καταγωγή να υποβάλουν αίτηση για χορήγηση υποτροφίας. Οι υποτροφίες θα χορηγηθούν λαμβάνοντας υπόψη τις επιδόσεις των υποψηφίων κατά την διάρκεια των σπουδών τους στα ΑΕΙ/ΤΕΙ.

Υποψηφιότητα μπορούν να υποβάλουν οι 2ης και 3ης γενιάς εκπατρισμένοι Κωνσταντινουπολίτες που σπουδάζουν στα ΑΕΙ/ΤΕΙ της Ελλάδος και της Κύπρου ανεξάρτητα του έτους των σπουδών τους. Η προθεσμία υποβολής είναι η 15/1/2018. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να υποβληθεί το παρακάτω έντυπο με email: nnap@otenet.gr μαζί με την αναλυτική κατάσταση των βαθμών που χορηγείται από την Γραμματεία του Τμήματος που σπουδάζετε.

ΕΝΤΥΠΟ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ ΓΙΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

Όνοματεπώνυμο:

Τηλέφωνο:

Email:

Διεύθυνση οικίας:

Λύκειο αποφοίτησης:

Ποιοί γονείς κατάγονται από την Κων/λη:

ΑΕΙ/ΤΕΙ σπουδών:

Τμήμα/Σχολή σπουδών:

Έτος εισαγωγής:

Τόπος κατοικίας των γονέων:

Η Αναλυτική κατάσταση βαθμολογίας που χορηγείται από την Γραμματεία του Τμήματος που σπουδάζετε πρέπει να επισυναφθεί στην παρούσα αίτηση.

Πιθανές διακρίσεις (π.χ. βραβεία, υποτροφίες):

Λόγοι που θέλετε να δηλώσετε για το αίτημα οικονομικής ενίσχυσης:

Είχατε υποβάλει αίτηση στο παρελθόν αίτηση στην Οι.Ομ.Κω. για υποτροφίες Λυκείου:

Ναι

Όχι

ΟΜΙΛΙΑ
Α. Θ. Παναγιώτητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου
κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν καί τά Θυρανοίξια
τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Πύλης Ἀδριανουπόλεως (Ἐντιρνέκαπου)
19 Νοεμβρίου 2017

«Καί τόν νεών καθάρισαντες, ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καί πυρώσαντες λίθους καί πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετά διετῆ χρόνον, καί θυμίαμα καί λύχνους, καί τῶν ἄρτων τήν πρόθεσιν ἐποίησαντο» (Β' Μακ. ι', 3).

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί ἀρχιερεῖς,
Sayın Dr. Adnan Ertem, Vakıflar Genel Müdürü,
Ἐσχωτάτε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Δοξολογίαν καί λογικήν λατρείαν προσφέρομεν εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν τῶν Πατέρων μας, ὅτι μᾶς ἀξιώνει νά γευώμεθα εἰς τούς χρόνους τῆς ταπεινῆς Πατριαρχίας μας χαράς καί εὐλογίας πνευματικάς, συγχρόνως πρός τάς, τῆ Αὐτοῦ παραχωρήσει, ἐπισυμβαινούσας συζευκτικῶς δοκιμασίας καί ἀλαλήτους θλίψεις. Ἀλλά, ἔχοντες φρόνημα Ἀναστάσεως Χριστοῦ, ὑπερπηδοῦμεν τά ἐμπόδια καί συνεχίζομεν πρός τό μέλλον μέ γενναιότητα, ταπείνωσιν, ἐπίγνωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Ρωμησοῦνης μας, καί ἀκολουθοῦντες τά ἴχνη τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων μας.

Εἰς αὐτά τά ἴχνη ἐντοπίζομεν τό «μυστικόν» τῆς ἐπιτυχίας παντός ἀγαθοῦ ἐγχειρήματος. Τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο παρά ἡ πίστις μας εἰς τόν κενόν Τάφον τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς αὐτόν τόν Τάφον οἰκοδομήθηκε, ὅλη ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτός εἶναι τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Προφητῶν. Αὐτός εἶναι τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τό λάξευμά του εἶναι ἀποτυπωμένη ὅλη ἡ Ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας. Δι' ὅλους αὐτούς τούς λόγους, οἱ μακάριοι Πατέρες μας, κληρικοί καί λαϊκοί, ἐστήριξαν τίς Σταυροαναστάσιμες στιγμές τοῦ Γένους μας ἐπάνω εἰς αὐτόν τόν κενόν Τάφον, οἰκοδομοῦντες Ναούς καί Μοναστήρια διά νά λατρεύουν καί νά πανηγυρίζουν εἰς αὐτούς τήν ἀπερίγραπτον Οἰκονομίαν καί Συγκατάβασιν τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον.

Καί ἡμεῖς σήμερον, αὐτό ἐρωτάσαμε μέσα εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν πού μόλις ἐτελέσθη. Ἐρωτάσαμε καί ἐπανεβεβαιώσαμε τήν ἄρρηκτον κοινωνίαν μας μετά τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τήν ἐπί γῆς πορείαν τοῦ Ὁποίου βλέπομεν ἀποκαλυπτομένας τήν Φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, ἀλλά καί τήν δυναμικήν πνοήν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά πηγνύουν διά χειρῶν τῶν προγόνων μας θυσιαστήρια ἀληθινῆς Λατρείας. Συμβαίνει, ὅμως, πολλάκις αἱ συνθῆκαι νά ἀλλάζουν. Οἱ ἄνθρωποι φεύγουν, εἴτε πρός τόν οἰκεῖον των τάφον ἐπειγόμενοι, εἴτε διά τήν ξενητείαν, ὁ εὐχάριστος θόρυβος τῶν Εὐχαριστιακῶν Συνάξεων σιγεῖ, ὁ ἱερεύς τελεῖ τήν τελευταίαν λειτουργίαν καί τά ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ἢ τῶν ἀπόντων εἰς τήν προσκομιδῆν καλύπτουν τά ὀνόματα τῶν ἐνοριτῶν καί ἐπιτρόπων. Ὁ ἦχος τῆς θύρας διαλύει τήν ἀγγελικὴν σιωπήν.

Εἰς τοιαύτας δυσχειμέρους στιγμὰς ἔφθασαν, Θεοῦ παραχωρήσει, πολλές Ἐκκλησίαι μας εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, ἀλλὰ καὶ κάποιες ἐκ τῶν ἐδῶ Κοινοτήτων μας. Καὶ ἐν μέσῳ ἱστορικοῦ χειμῶνος, ἔπνευσεν ὁ ἄνεμος τοῦ θανάτου, ἀπονεκρώνοντας τὰ τίμια αὐτὰ τμήματα τῆς Ρωμηοσύνης μας ἀπὸ τὴν ἐποπτεῖαν μας, τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διαχειρίσιν των. Αὐτὸ συνέβη καὶ μετὰ τὸν ἐδῶ τὸν ἱστορικώτατον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Πύλης τῆς Ἀδριανουπόλεως. Εἰς τὴν ἄλλοτε πολυπληθῆ Ρωμαϊκὴν Κοινότητα τῆς περιοχῆς εἰσῆλθεν ἀθαιρέτως καὶ παρά πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου, ὁ νόμος διὰ νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ὡς mazbut, δηλαδή κατελιημμένην, ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ὁμογενείας μας. Ὅμως, ἡμεῖς, δὲν ἐπαύσαμε ποτέ ὡς Γένος νὰ ἐλπίζωμεν, νὰ ἀγωνιζώμεθα, νὰ

παραμένωμεν ἀμετακίνητοι εἰς τὸ καθῆκον τῆς ζωῆς καὶ εἰς τὸ χρέος τῆς Ἱστορίας, διεκδικοῦντες τίποτε περισσότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δικαιώματός μας νὰ ζῶμεν καὶ νὰ διάγωμεν ἐντὸς μιᾶς Δημοκρατίας ὡς ἰσότιμοι πολῖται, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν κληροδοτη-θέντα, ἀπὸ ἀϋλων παραδόσεων μέχρι καὶ ὑλικῶν κτισμάτων.

Τὰ ζοφερά ἔτη τῶν μεγάλων ἀδικιῶν καὶ τῶν δεινῶν περιστάσεων διὰ τὴν μαρτυρικὴν Ὁμογένειάν μας αἰσθανθήκαμεν ὅτι ἐπέρασαν πλέον, ὅταν μᾶς ἐπληροφόρησεν ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Βακουφίων περὶ τῆς προθέσεώς της νὰ ἀνακαινίσῃ τὸν Ναὸν αὐτόν. Ἐχάρημεν πολὺ καὶ αἰσθανθήκαμε ἐν πολλοῖς ὅτι μέσῳ τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος τῶν κοπιασάντων διὰ τὴν ἀνακαινίσιν ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς, ἀνεκουφίσθη μερικῶς τὸ ἄλγος ἐκ τῶν παρελθόντων. Ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ἡ Διεύθυνσις ἐζήτησε τὴν θεωρητικὴν καὶ πνευματικὴν συνδρομὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ εὐχαρίστως τὴν παρέσχομεν. Ὁ Εντιμολ. Μ. Χαρτοφύλαξ κ. Παντελεήμων Βίγκας, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ἔγκοπος ὄραματιστὴς πολλῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ρωμηοσύνης μας, ἐστάθηκε πλησίον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔργου μέ παρότρυνσιν καὶ εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς, καὶ ἐδικαίωσεν ἅπαξ ἔτι τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὰς προσδοκίας μας.

Πλέον, εἰς τὸν τόπον τοῦ ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἱστορικῶν συγκυριῶν φθαρέντος Ἱεροῦ Ναοῦ εὐρίσκειται μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἓνα ἀνακαινισμένον Θυσιαστήριον, ὅπου ἀνάπτεται τὸ πῦρ τῆς Θεότητος καὶ πάλιν, «καθαῖρον τῆς ἀμαρτίας τὴν ὕλην καὶ ἐμπιτρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας». Θυμίαμα, λοιπόν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνος καὶ ὕδωρ προσφέρονται εἰς τὸν Τρισήλιον Θεόν, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν ὡς εὐωδία πνευματικῆ, εὐφραίνουσα τὴν ἀρκετὰ αἰμάσασσαν καρδίαν τῆς Ρωμηοσύνης μας. Ἦλθαμε μετὰ τὸν ἀνακαινισμό διὰ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, νὰ σφουγγίσωμεν αἵματα καὶ ἰδρωτὰς ἀπὸ τὸ παρελθόν, νὰ ἀσπασθῶμεν τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τῶν πολυφιλῆτων Πατέρων μας, νὰ ἀναστήσωμεν τὸ λαμπρὸν πνευματικῶς παρελθόν, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσωμεν μέ ἐλπίδα καὶ αἰσιοδοξίαν τὸ μέλλον. Διότι παρελθόν δίχως μέλλον δὲν νοεῖται εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μας. Δὲν εἴμεθα στατικοὶ ἀλλὰ μένομεν ἐκστατικοὶ ἐμπρός εἰς τὰς ἐκπλήξεις καὶ τὰς δωρεὰς τοῦ Θεοῦ.

**ΣΥΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ—17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013**

Ο λόγος για την περίοδο Τανζιμάτ, Για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε απόλυτα το θαύμα που έγινε τον 19^ο αιώνα λόγω ακριβώς του Τανζιμάτ να ρίξουμε μία ματιά στα πριν του Τανζιμάτ χρόνια. Ποια ήταν η παιδεία; Η Τατιάνα Σταύρου αναφέρεται σε αυτό τον τομέα και ακριβώς χαρακτηρίζει ότι η παιδεία τότε είχε τα μαύρα χάλια της.

Αν δεν το συγκρίνουμε το θαύμα που έγινε στην παιδεία μας με την ανοικοδόμηση στο σχολικό τομέα όντως οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι ο 19^{ος} αιώνας με το Τανζιμάτ, βοήθησε πάρα πολύ.

Υψώθηκαν τα μεγαθήρια αυτά της παιδείας μας, Μεγάλη Σχολή, Ζάππειο, Ζωγράφειο, Κεντρικό Παρθεναγωγείο, Ιωακείμειο, έτσι δόθηκε μία λαμπρή ώθηση στην παιδεία και ιδιαίτερα με τη συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Έγιναν θαύματα, γιατί όντως το Οικουμενικό Πατριαρχείο συνέβαλε τα μέγιστα στον τομέα της παιδείας, διότι έταξε ως σκοπό του να μορφωθούν οι νέοι, διότι δια της Παιδείας μπορούσε οπωσδήποτε να δημιουργήσει η ομογένεια θαύματα με τη μόρφωση των νέων. Το ευχάριστο δε είναι ότι και οφείλουμε να το τονίσουμε αυτό ιδιαίτερα, όλα αυτά που έγιναν τότε που κόστισαν πολλά λεφτά, έγιναν με ιδιωτική πρωτοβουλία, δεν συνέβαλε κανένας επίσημος παράγων, ούτε το Οθωμανικό Κράτος, ούτε από Ελληνικής πλευράς κανένας.

Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία εάν το συγκρίνουμε και με τη σημερινή κατάσταση της Ελλάδος, που αν δεν ανοίξουν το πουργί τους για να βοηθήσουν το κράτος για να ανανήψει, επομένως το γεγονός ότι δεν έγιναν με καμία κρατική παρέμβαση δίνει μια ιδιαίτερη σημασία στην όλη προσπάθεια που κατέβαλε η ομογένεια.

Εάν κρίνουμε ότι πολλοί μετανάστες που έρχονταν να εγκατασταθούν μόνιμα στην πόλη, φρόντιζαν να μηθούν στην ελληνική παιδεία γιατί; διότι είχαν τέτοια φήμη τα σχολεία μας που προσήλκυαν τους πάντες, τραβούσαν κοντά τους και τους ξένους, οι οποίοι ήθελαν οπωσδήποτε να μάθουν την ελληνική γλώσσα.

Ας τα ακούσουν μερικοί- μερικοί και από την σύγχρονη εποχή, για να καταλάβουν και να μην υποτιμούν την γλώσσα μας. Η γλώσσα δείχνει το βαθμό του πολιτισμού μας.

Σκεφτείτε την αίγλη μιας κοινωνίας που χρησιμοποιεί μια τέτοια γλώσσα, επομένως ήταν πολύ φυσικό να προσελκύει τους ξένους, τους μετανάστες, οι οποίοι φρόντιζαν με κάθε τρόπο να ενταχθούν σε αυτήν την κοινωνία. Έρχονταν από διάφορες περιοχές της Ευρώπης, άνθρωποι να εγκατασταθούν στην πόλη με μόνο στόχο να γνωρίσουν την ομογένεια από κοντά, να μάθουν τα ήθη, τα έθιμα της και τη γλώσσα της. Αυτή ήταν η παιδεία της εποχής εκείνης.

Έχω κάνει μια εργασία προ πολλών ετών για το Τανζιμάτ και την ομογενειακή παιδεία.

Η ομογενειακή παιδεία κατά την μεταρρυθμιστική περίοδο του Τανζιμάτ, σκοπός είναι να προβληθεί η ευεργετική επίδραση της μεταρρυθμιστικής περιόδου του Τανζιμάτ στην πρόοδο της ομογενειακής κοινωνίας.

Και τώρα ας πούμε δυο λόγια για τους αγνοούντες της σημασίας της περιόδου αυτής.

Ο Σουλτάνος Αμπντούλ-Μετζίντ ο πρώτος, μετά την ανάληψη του σε νεανική ηλικία στον Οθωμανικό θρόνο 1839-1861, επιθυμώντας να επιβάλλει μια νέα τάξη στην κρατική διοίκηση, δημοσιεύει στις 3 Νοεμβρίου του 1839, το περίφημο σουλτανικό διάταγμα Χάτι-Χουμαγιούν. Το εξαγγέλλει από την γνωστή πλατεία Γκιουλχανέ ο εμπνευστής και συντάχτης του Μουσταφά Ρεσίτ-πασάς.

Με το φερμάνι το οποίο λέγεται και Χάτι-Σερίφ, εγκαινιάζετε μια μεταρρυθμιστική περίοδος στα πλαίσια της επικράτειας της οθωμανικής αυτοκρατορίας όπου πολιτογραφήθηκε στην ιστορία με την επωνυμία Τανζιμάτ.

Αργότερα ο ίδιος σουλτάνος θέλοντας να διασφαλίσει την εδαφική ακεραιότητα της αυτοκρατορίας που κινδύνευε ένεκα του Ρωσο-τουρκικού πολέμου, αναγκάζεται πιεζόμενος από τους συμμάχους του Αγγλο-Γάλλους να εκδώσει στις 18 Φεβρουαρίου 1856 το φερμάνι Ισλαχάτ, το οποίο ενσωματώθηκε αργότερα στην συνθήκη των Παρισίων 30 Μαρτίου 1856.

Με την νέα αυτή σουλτανική διάταξη που αποτελεί την δεύτερη φάση του Τανζιμάτ- Ισλαχάτ δόθηκε νέα ώθηση στην αναδιοργάνωση του κράτους, αναγνωρίστηκαν οι ατομικές ελευθερίες όλων των υπηκόων και εξασφαλίστηκε πλήρης θρησκευτική ελευθερία και πολιτική ισοτιμία στις χριστιανικές εθνότητες με τους μουσουλμάνους που αποτελούσαν το κυρίαρχο στοιχείο της αυτοκρατορίας.

Στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα του κράτους δόθηκε βασική σημασία στην αναδιοργάνωση της παιδείας που ήδη είχε αρχίσει από την εποχή του Μαχμούτ του δευτέρου 1808-1839 ο γιός του όμως ο Αμπντούλ-Μετζίτ προσέδωσε ιδιάζουσα σημασία στον διαφωτισμό δια της παιδείας προώθησε ακόμα περισσότερα τα εκπαιδευτικά θέματα, διέταξε να ανοίξουν νέα σχολεία σε όλα τα διαμερίσματα του κράτους και πρόσταξε να καταπολεμηθεί με κάθε τρόπο η αμάθεια.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, η υπάτη ηγετική μορφή της Ορθοδοξίας περιβεβλημένος μετά την άλωση και με τα πολιτικά προνόμια που του αναγνώρισε ο Πορθητής αναδείχτηκε η ανωτάτη εξουσία όλων των χριστιανών υπηκόων της οθωμανικής αυτοκρατορίας και εθνάρχης του ρωμαϊκού στοιχείου αυτής.

Με την ιδιότητα του αυτή, οργάνωσε την δικαιοσύνη και μερίμνησε για την πνευματική καλλιέργεια του ποιμνίου του, όμως αν εξαιρέσει κανείς την εστία του διαφωτισμού του γένους, τη Μεγάλη του Γένους σχολή, θλιβερή μάλλον παρουσιάζεται γενικά η όψη της ομογενειακής εκπαιδευσεως ακόμη και εως τα μέσα του δεκάτου ενάτου αιώνα, ιδιαίτερα στις επαρχίες της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Τα σχολεία καθυστερημένα ακατάλληλα ως κτίρια όταν υπάρχουν... πολλές φορές δεν υπάρχουν μήτε και αυτά τα ακατάλληλα, οι δάσκαλοι κακοπληρωμένοι, αναρμόδιοι δεν υπάρχουν αρκετά παρθεναγωγεία, γράφει η Τατιάνα Σταύρου.

Η φιλελεύθερη ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε με την εξαγγελία των αρχών του Τανζιματ ευαισθητοποίησε ακόμα περισσότερο το Οικουμενικό Πατριαρχείο στην κατεύθυνση της αναβάθμισης του έθνους δια της παιδείας.

Να καταλάβουμε την αξία της παιδείας. Κλήρος και λαός δραστηριοποιήθηκαν με μια απίθανη προθυμία για να αναδιοργανώσουν την παιδεία στην οποία στήριζαν πάντοτε τις ελπίδες τους για την πνευματική χειραφέτηση του έθνους.

Στην έκθεση του ο σχολάρχης Γαβριήλ Σοφοκλέους για το σχολικό έτος 1873-74 δίνει σαφή εικόνα του ενθουσιασμού και της φιλεκπαιδευτικής μέθης που διακατέχει την ρωμιοσύνη κατά την εποχή αυτή.

Είπον κύριοι δια τους συλλόγους ότι διέπωση τα της Ανατολής, ουδεμία νομίζω εποιησάμην εις τούτο υπερβολήν πανταχού την σήμερον ιδρύονται σύλλογοι, αδελφότητες, λέσχαι και αναγνωστήρια. Πανταχού της ανατολής αντηχούσιν αι αίθουσαι από σοφών διαλέξεων σπουδαιών αναγνωσμάτων και ζωηρών συζητήσεων, αργότερα ο Σχολάρχης του Ζωγραφείου Μιχαήλ Κεφάλας είναι ο πρώτος Σχολάρχης του Ζωγραφείου, όταν ιδρύθηκε το Ζωγράφειο. Στην έκθεσή του, την σχετική με το σχολικό έτος 1895-96 τονίζει την προσήλωση των κοινοτικών παραγόντων στο ιδεώδες της παιδείας και το ύψος του επιπέδου αυτής και λέει: *«ούτος αξιειπαινον μερίμνη και δράση της φιλοτίμου εφορίας του Ζωγραφείου, η Ελληνική Ορθόδοξος Κοινότης Σταυροδρομίου θα έχει με τού πολύ προς τω Ζωγραφείω γυμνασίω πέντε δημοτικές σχολάς των αρρένων και τρεις των θηλέων».*

Αναλύοντας η Τατιάνα Σταύρου το δονούμενο από φλογερό ενθουσιασμό ελληνισμό της Ανατολής και της Πόλης, κατά το δεύτερο ήμισυ του δεκάτου ενάτου αιώνα διαζωγραφίζει με τα πιο επιτυχημένα ζωηρά χρώματα την εικόνα της ρωμιοσύνης κατά την περίοδο αυτήν.

Μέσα από την ιστορία του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως φτάνει σβησμένος ο απόηχος αυτού του άλλου κόσμου, με τα ιδανικά του, τους αυστηρούς κανόνες της ζωής και την ιδιομορφία του. Το θέαμα είναι συγκινητικό, οράματα προβάλλουν, ουτοπίες, όνειρα και μαζί γερός δραστήριος ρεαλισμός.

Πράξεις, σκέψεις, πραγματοποιήσεις, συνιστούν την ανεπανάληπτη ετούτη εποχή, ο Ελληνισμός της Ανατολής και της πόλης σε όλη του την άνθηση.

Σχολεία, εκκλησίες ορφανοτροφεία, γηροκομεία, γυμνάσια και γενικά διδακτήρια κάθε τύπου και κάθε μορφής και επιπλέον σωματεία, φιλανθρωπικά καταστήματα τα ανώτερα των Βαλκανίων, συσσίτια, μέριμνα κοινωνική στην

αντίληψη αλλά και μητροπόλεις που φεγγοβολούσαν τη ευποία, το χριστιανικό ήθος, την ανθρώπινη αλληλεγγύη το εθνικό φρόνιμα.

Πάνω από όλα η άρχουσα τάξη, η εκλεκτή κοινωνία να νοιώθει υπεύθυνη για το κάθε τι, η ιδέα της Ορθοδοξίας η πανταχού παρούσα και η ακοίμητη αίσθηση του ελληνισμού σφυρηλατούσαν την μοναδική αυτή κοινωνία και της έδιναν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της.

Τα ίδια ιδανικά κινούσαν τις πράξεις των σημαντικών και των ασήμων, των ιερωμένων, των λαϊκών, των φτωχών, των πλουσίων, των αμαθών. Η εκκλησία που σε όλη την μακραίωνη ιστορία της κατεύθυνε σοφά και συνετά τα πεπρωμένα του γένους, αντιμετώπισε με επιφύλαξη τη φιλελεύθερη ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε, όμως παρά το ότι διατηρούσε κάποιους φόβους για μελλοντικές δυσμενείς επιπτώσεις αυτού του κλίματος πάνω στις τύχες της ρωμοσύνης, κράτησε θετική στάση.

Ο δε Οικουμενικός Πατριάρχης στάθηκε όπως πάντα χειραγωγός, οδηγέτης και εμπνευστής του ποιμνίου του.

Σημαντική παράμετρος για την διαμόρφωση της στάσης των ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, γράφει ο καθηγητής Κωνσταντίνος Σβολόπουλος, αποτέλεσε η τοποθέτηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου απέναντι στην πολιτική των μεταρρυθμίσεων.

Αναπόσπαστα συναρτημένο με την εθνική κοινότητα το Πατριαρχείο θα καθορίσει την στάση του με γνώμονα αφενός την αξιοποίηση των δυνατοτήτων που διανύονταν για το αλύτρωτο γένος και αφετέρου την διασφάλιση των προϋποθέσεων που συνδέονταν άμεσα με την εκπλήρωση της οικουμενικής αποστολής του.

Συγκεκριμένα προσέβλεπε θετικά στην εξίσωση των δικαιωμάτων μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων αλλά όπως ήταν εύλογο αντιμετώπιζε με περίσκεψη τόσο την μείωση της πολιτικής δύναμης και των προνομίων του, όσο και την ενίσχυση του έλεγχου της κεντρικής εξουσίας της εκκλησίας και τα σχολεία της Ορθόδοξης Ελληνικής μειονότητας.

Το θερμό ενδιαφέρον του σепτού κέντρου της ορθοδοξίας για την οργάνωση της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων της επικράτειας, εκδηλώνεται αμέσως με τον κανονισμό των Ορθοδόξων Ελληνικών σχολείων που συνέταξε η Πατριαρχική Κεντρική Εκκλησιαστική Επιτροπή για να τεθεί σε εφαρμογή από την 1 Σεπτεμβρίου 1856.

Είναι η εποχή του δημιουργικού ενθουσιασμού στην κατεύθυνση της πνευματικής χειραφέτησης του έθνους, έχει γίνει βίωμα στους πάντες η ευεργετική επίδραση της παιδείας και προς αυτήν στρέφεται η φροντίδα όλων, τόσο των απλών φυλογενών ενοριτών που έριχναν στον δίσκο το γρόσι από το υστέρημα τους, όσο και των γενναίοψυχων πλουσίων ανδρών οι οποίοι πρόσφεραν την περιουσία τους για την πνευματική ανάπτυξη και ηθική καλλιέργεια της νεολαίας, της ελπίδας για την ανάδειξη και πρόοδο του έθνους.

Καρπός του απaráμιλλου αυτού ενθουσιασμού είναι τα καλλιμάρμαρα κοινωφελή ιδρύματα που χτίζονται στην Βασιλεύουσα και στην επαρχία.

Μεταξύ αυτών βλέπουμε να υψώνονται στην πρωτεύουσα του κράτους το ένα μετά το άλλο και τα λαμπρά τεμένη της παιδείας μας, η Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, η Εμπορική Σχολή της Χάλκης, η μεγάλη του Γένους Σχολή, το Ζάππειο Παρθεναγωγείο, το Κεντρικό Παρθεναγωγείο, το Ζωγράφειο Γυμνάσιο- Λύκειο και πλείστα άλλα.

Και δεν είναι μόνο τα κτίρια που μας κάνουν να υπερηφανευόμαστε αλλά και ο εξοπλισμός τους με σύγχρονα εποπτικά όργανα και με πλούσια βιβλιοθήκη, ιδιαίτερα δε η επάνδρωσή τους με εξαιρετους σκαπανείς των γραμμάτων, διδασκάλους τους γένους, ειδικευμένους στον κλάδο τους στα καλύτερα πανεπιστήμια της δύσης.

Μέσα σε αυτήν την πυρετώδη για την αναμόρφωση της παιδείας ατμόσφαιρα που καλλιεργούσε συστηματικά το Οικουμενικό Πατριαρχείο και που τα άτομα θεωρούσαν υψίστη τιμή τους να βοηθήσουν το έθνος στην ανοδική του πορεία, μια ομάδα εραστές του πνεύματος φιλοπρόοδοι ομογενείς, αναλαμβάνουν αυθόρμητα την ευθύνη και ιδρύουν στις αρχές του 1861, τον Ελληνικό Φιλολογικό Σύλλογο, που επί έξι δεκαετίες συνέβαλε κατά θαυμαστό τρόπο στην πρόοδο της ελληνικής παιδείας και στην καλλιέργεια των γραμμάτων γενικότερα τόσο στην πρωτεύουσα όσο και στις επαρχίες της Ανατολής.

Κατά την ίδια δεκαετία του 1860, το Οικουμενικό Πατριαρχείο προτιθέμενο να ενισχύσει την κλονισμένη από έλλειψη πόρων οικονομική κατάσταση της Μεγάλης του Γένους Σχολής, ενθάρρυνε στις 6 Αυγούστου 1866, την σύσταση επιτροπής από πρόθυμους φιλογενείς για την ίδρυση της κεντρικής Φιλεκπαιδευτικής Αδελφότητας.

Στις αρχές της δεκαετίας 1870 η ανάγκη να συστηματοποιηθεί η χωλαίνουσα παιδεία, απασχόλησε σοβαρά την εκκλησία. Η ομοιόμορφη διαρρύθμιση των σχολειών και κάθε τι που αφορά την εκπαίδευση συζητήθηκε στο εθνικό συμβούλιο.

Εδώ βλέπουμε ότι ενώ ως τότε η παιδεία ήταν στην δικαιοδοσία της Κεντρικής Εκκλησιαστικής Επιτροπής, αποφασίζεται η σύσταση ενός νέου σώματος μέσα στον όλο οργανισμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με σκοπό να αναλάβει αποκλειστικά την οργάνωση, την εποπτεία και τον έλεγχο της παιδείας, στην πρωτεύουσα και στις επαρχίες. Είναι άξιο προσοχής το γεγονός ότι η προνομιούχος εκκλησία, εκτιμώντας την δράση του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου στον τομέα της εκπαιδύσεως και θέλοντας να συντονίσει τις ενέργειες των δυο σωμάτων, της Πατριαρχικής Κεντρικής Εκπαιδευτικής Επιτροπής και του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου, αποφάσισε δυο από τα τρία λαϊκά μέλη της Εκπαιδευτικής Επιτροπής, να είναι από το διοικητικό συμβούλιο του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου.

Η συντακτική επιτροπή απαρτιζόμενη από τρεις κληρικούς και τρεις λαϊκούς, αφού ολοκλήρωσε το σχέδιο του κανονισμού της Πατριαρχικής Κεντρικής Εκπαιδευτικής Επιτροπής, υπέβαλε αυτό στις 21 Μαρτίου 1873, στην έγκριση της αυτού θεοτάτης Παναγιότητας.

Τελικά αφού το σχέδιο κανονισμού συζητήθηκε σε κοινή συνεδρίαση των δύο σωμάτων έγινε δεκτό με ελαφρά τροποποιήσεις, τρηνή απόδειξη του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος της εκκλησίας όσον αφορά τα εκπαιδευτικά θέματα είναι το ότι μετά την έγκριση και θεώρηση του κανονισμού, η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία απέστειλε αυτών συνημμένων στην σχετική πατριαρχική εγκύκλιο προς όλους τους σεβασμιότατους μητροπολίτες του οικουμενικού θρόνου για τα περαιτέρω και ακόμη ότι αποφάσισε η αυτή πατριαρχική εγκύκλιος με κάποια τροποποίηση να διαβαστεί στις εκκλησίες της πρωτεύουσας ως πατριαρχική απόδειξη.

Το άρθρο 16 του κανονισμού τονίζει χωρίς να αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ότι η Πατριαρχική Κεντρική Εκπαιδευτική Επιτροπή είναι η ανωτάτη αρχή που αντιπροσωπεύει την Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα σε κάθε τι που αφορά την παιδεία και η εξουσία της καλύπτει όλα τα ορθά στα σχολεία, τις σχολικές εφορίες και τις σχετικές με τις σχολές αδελφότητες σε όλη περιφέρεια του Οικουμενικού θρόνου. Είναι για αυτό το μόνο υπεύθυνο για την παιδεία όργανο που χωρίς επιφύλαξη μπορεί να θεωρηθεί ως το Υπουργείο της Ελληνορθόδοξης παιδείας, στο χώρο επιρροής του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Το φιλελεύθερο κλίμα που δημιουργήθηκε για τις Χριστιανικές εθνότητες από την διακήρυξη των αρχών του Τανζιμάτ, κράτησε σχεδόν ως το σύνταγμα του 1908.

Σ' αυτή την εξαιρετική για την ρωμιοσύνη περίοδο, το οικουμενικό πατριαρχείο εμποτισμένο ανέκαθεν από τον ένθεο ζήλο να εξασφαλίσει την όσο το δυνατόν καλύτερη πνευματική και ηθική καλλιέργεια της ορθόδοξης νεολαίας και δι' αυτής την ποιοτική ανόρθωση της ρωμαϊκής κοινωνίας ενθάρρυνε τους οιστρηλατημένους που από το πάθος για τα γράμματα, φιλότιμους και δραστήριους κοινοτικούς παράγοντες και δια της Πατριαρχικής Κεντρικής Εκπαιδευτικής Επιτροπής οργάνωσε την παιδεία κατά τρόπο άρτιο και υποδειγματικό.

Μετά το σύνταγμα του 1908 παρά τις ελπιδοφόρες διακηρύξεις του άρχισαν να διαφαίνονται στον ορίζοντα κάποια δυσσίωνα σύννεφα και στην συνέχεια δεν άργησαν να εκδηλωθούν οι πραγματικές προθέσεις των ηγετών του.

Παρά ταύτα το Οικουμενικό Πατριαρχείο αντλώντας θάρρος από τα προνόμιά του, συνέχισε με αποφασιστικότητα τον ηγετικό του ρόλο στην εκπαίδευση του γένους ως το 1923 τότε με την νέα πολιτική κατάσταση που διαμορφώθηκε αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να περιοριστεί στα αυστηρώς θρησκευτικά του καθήκοντα.

Έτσι έκλεισε η αυλαία μιας θαυμαστής και ανεπανάληπτης περιόδου κατά την οποία η παιδεία του γένους με την προστασία την καθοδήγηση και την πρόνοια του Οικουμενικού θρόνου εμεγαλούργησε.

Συμπερασματικά μπορεί να λεχθεί ότι ο 19ος αιώνας κατά την διάρκεια του οποίου δημιουργήθηκε η μεταρρυθμιστική περίοδος του Τανζιμάτ, που έδωσε την δυνατότητα στην ρωμαϊκή κοινωνία να χαρεί στην καρδιά του οθωμανικού κράτους, την πρωτεύουσα του, τα αγαθά της ευημερίας και της ελευθερίας σε πλείστες εκπαιδευτικές, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες δραστηριότητες άνετα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ο χρυσούς αιώνας της ρωμιούσης.

Κατά την περίοδο αυτή δημιουργήθηκαν τα μεγαλοπρεπή κτίσματα που μας κληροδότησαν οι θεολογενείς πατέρες του γένους μας, με πρώτο και καλύτερο το ορφανοτροφείο της Πριγκήπου που είναι και το μεγαλύτερο ξύλινο οικοδόμημα της Ευρώπης.

Σήμερα βλέπουμε με χαρά και ικανοποίηση την θερμή αγάπη του Θεοφρούρητου Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου προς τα πνευματικά του τέκνα, τους νέους να εκδηλώνεται έντονα με τις τακτικές και έκτακτες οργανωμένες συναντήσεις του με αυτούς, με τις πλείστες ευκαιρίες που τους παρέχει και την διεύρυνση του πνευματικού τους ορίζοντα και την ψυχαγωγία τους και με τη ενίσχυση για την συνέχιση των σπουδών τους σε όλα τα σχολικά στάδια.

Η πατρική ζεστασιά με την οποία θερμαίνει η Παναγιότητά του τις καρδιές των νέων, φανερώνει το συνεχιζόμενο ενδιαφέρον της εκκλησίας για τα Ορθόδοξα νιάτα.

Ευχαριστούμε τον κύριο Νίκο Μιχαηλίδη για την παράδοση του κειμένου το οποίο απομαγνητοφώνησε ο ίδιος.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

**Υπόμνημα Υποβληθέν προς τον Πρόεδρο της Τουρκίας κύριο Recep Tayyip Erdoğan
(7/12/2017)**

Αποτελεί ιστορική αναμφισβήτητη αλήθεια ότι η Ρωμαϊκή Κοινότητα της Πόλης σε όλη την διάρκεια του 20ου αιώνα υπήρξε θύμα κρατικών πολιτικών που το ιδεολογικό τους υπόβαθρο προήλθε από τον Δυτικό Εθνικισμό. Η στάση των εκτελεστικών εξουσιών στην Τουρκία 1923-2002 προς την Ρωμαϊκή Κοινότητα, στην συντριπτική της πλειοψηφία, υπήρξε αυτή ενός εν δυνάμει «εσωτερικού εχθρού», ενώ παρόμοια στάση υπέστη και η πλειοψηφία του θρησκευόμενου λαού της χώρας.

Είναι αναμφισβήτητη αλήθεια ότι οι κυβερνήσεις μετά από το 2002 άλλαξαν στάση προς την Κοινότητα μας, σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις και αναγνωρίζουμε ότι υπήρξαν θετικά βήματα. Όμως είναι εξαιρετικά σημαντικό να επιλυθούν τα χρονίζοντα προβλήματα που αναφέρουμε στο Παράρτημα για την αποκατάσταση των αδικιών που έχει υποστεί η Κοινότητα μας.

Το σοβαρότερο ζήτημα που απασχολεί την Κοινότητα μας, είναι η πραγματοποίηση της πρόσκλησας για παλιννόστηση. Το ζωτικό μέτρο που θα εμποδίσει την πλήρη εξαφάνιση της Κοινότητας μας, είναι η προτροπή και ενεργή υποστήριξη των μελών της νέας γενιάς της εκπατρισμένης Κοινότητας μας να τους δοθεί η δυνατότητα της παλιννόστησης.

Στην κατεύθυνση όλων αυτών οι προτάσεις μας που ανανεώνουμε είναι:

- **Με βάση τους ισχύοντες νόμους, χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις και εμπόδια η διενέργεια εκλογών για ανάδειξη νέων διοικήσεων στα Ευαγή μας Ιδρύματα.**
- **Με την υποστήριξη της Διεύθυνσης πολιτών Εξωτερικού της Τουρκίας που υπάγεται στην Πρωθυπουργία της Τουρκίας, ο σχεδιασμός και άμεση εφαρμογή ενός πενταετούς προγράμματος παλινόστησης που απευθύνεται προς τους νέους της εκπατρισμένης Κοινότητας μας.**

Παράρτημα στο Υπόμνημα Υποβληθέν προς τον Πρόεδρο της Τουρκίας κύριο Recep Tayyip Erdoğan

Τα σκληρά μέτρα κατά της Ρωμαϊκής Κοινότητας δεν είχαν σχέση με την κατάσταση των Ελληνοτουρκικών σχέσεων ή άλλων εξωτερικών ζητημάτων της χώρας. Ακόμα και τις περιόδους που οι δύο χώρες είχαν εγκάρδιες σχέσεις τα μέτρα κατά της Ρωμαϊκής Κοινότητας υπήρξαν σκληρά (π.χ. ο νόμος της απαγόρευσης επαγγελματιών 1932, η αφαίρεση του δικαιώματος διοίκησης του βακουφίων 1936, τα μέτρα της κυβέρνησης CHP 1941-44, η σχεδίαση του Πογκρόμ της 6-7/9/1955 το 1946 από το CHP αλλά και οι απελάσεις του 1964 που σε 6 μήνες μείωσαν τον πληθυσμό της Κοινότητας από 90 σε 30 χιλιάδες). Επομένως οι αιτίες που έχουν εξαναγκάσει η Κοινότητα μας να ζει κατά 98% εκπατρισμένη σήμερα οφείλονται σε αντιλήψεις που έβλαψαν σοβαρά την ενδυνάμωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του κράτους νόμων δικαίου στην Τουρκία. Στο κοντινό δε παρελθόν διαπιστώνουμε την εν μέρει άρση των αδικιών όπως:

Η αποκατάσταση των υπηκοοτήτων είναι σημαντική πρόοδος που στο παρελθόν είχαν αφαιρεθεί συστηματικά και μαζικά.

Δεν χρησιμοποιούνται μυστικά διατάγματα κατά της Κοινότητας μας αλλά και των υποθέσεων των μελών μας ενώπιον της Δικαιοσύνης.

Αν και η μεγάλη αδικία της απαγόρευσης της λειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης συνεχίζεται, η στάση προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναγνωρίζουμε ότι έχει αλλάξει σε πολύ σημαντικό βαθμό.

Στα σχολεία μας έχουν υπάρξει σημαντικές πρόοδοι.

Σε πολλά όμως άλλα ζητήματα, που μερικά αναφέρουμε παρακάτω, δεν έχει υπάρξει λύση ή πρόοδος:

Η αναγνώριση της νομικής προσωπικότητας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η συνέχιση της παράνομης κατάληψης 3 εκκλησιών μας στην συνοικία Γαλατά από τους απογόνους του Ευθύμ Ερένερολ, η επιστροφή της διοίκησης των μαζμπούτ βακουφίων.

Χωρίς να έχουν αποκατασταθεί πλήρως οι μεγάλες αδικίες που έχουν υποστεί τα Βακούφια μας, έχουν υπάρξει πράξεις θεραπείας των αδικιών αλλά η απαγόρευση των εκλογών τα τελευταία 5 χρόνια έχει δημιουργήσει σοβαρές ανατροπές όποιων προόδων έχουν συμβεί.

Τα ζητήματα αυτά δεν σας τα θέτουμε ως αντιπρόσωποι κάποια άλλης χώρας, αλλά ως πολίτες της Τουρκίας που απευθυνόμαστε στους ιθύνοντες. Με το δεδομένο ότι συνεχίζουμε τις προσπάθειες συνεργασίας για επίλυση των τραυμάτων του παρελθόντος με τους ιθύνοντες της Τουρκίας που ξεκινήσαμε από το 2010. Θεωρούμε δε ως δεδομένο ότι η συνέχιση της παρουσίας της Ρωμαϊκής Κοινότητας αποτελεί πολιτική απόφαση της παρούσας Κυβέρνησης της Τουρκίας.

Τότε θα πρέπει επειγόντως να υπάρξουν μέτρα από την Κυβέρνηση της Τουρκίας που θα υποστηρίξουν την παλιννόστηση μελών της νέας γενιάς της εκπατρισμένης Κοινότητας που θέλουν να εγκατασταθούν και να εργαστούν στον τόπο των προγόνων τους. Θεωρούμε αναγκαίο να υπενθυμίσουμε τους Κυβερνητικούς ιθύνοντες τις προτάσεις που έχουμε ήδη υποβάλει και τις οποίες θεωρούμε ως εξαιρετικά αναγκαία μέτρα θεραπείας των αδικιών του παρελθόντος:

- Η παράδοση του Αρχείου του Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως που βρίσκεται στο Τουρκικό Ίδρυμα Ιστορίας.
- Η έμπρακτη υποστήριξη της παλιννόστησης των νέων γενεών με την χορήγηση υποτροφιών και οικονομικής στήριξης επιχειρηματικών πρωτοβουλιών των νέων της Κοινότητας μας, όπως η χορήγηση χαμηλότοκων δανείων.
- Η ίδρυση ερευνητικών μονάδων στην Πόλη με την υποστήριξη των εκατοντάδων ακαδημαϊκών μας παραμένει πρόταση που δεν έχει απαντηθεί από το 2011.

Τα Βακούφια μας αποτελούν τον κύριο μοχλό που θα υποστηρίξει την παλιννόστηση. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει να διοικούνται από δημοκρατικά εκλεγμένες διοικήσεις. Η εφαρμογή των νόμων χωρίς εμπόδια για τα Βακούφια αποτελεί ζωτικό ζήτημα για το μέλλον της Κοινότητας μας.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
«Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
«Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών» <http://www.cpolitan.gr/>
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://syllogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalixoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαππίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος»» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.